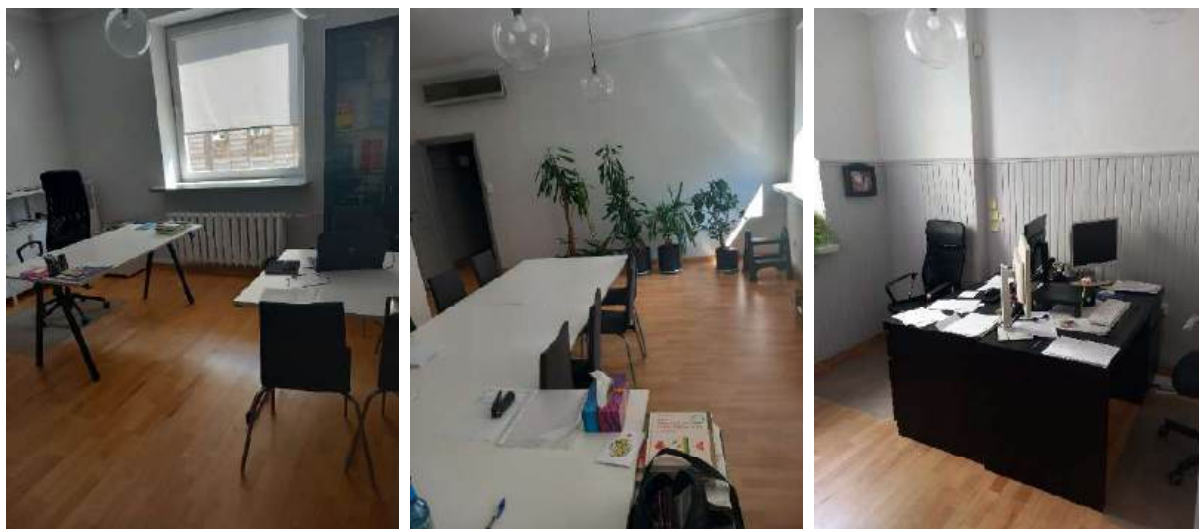

Beszámoló a Lengyel AA konferenciájáról

Ez év tavaszán meghívást kaptunk a Lengyel AA 53. Nemzeti Szolgálati Konferenciájára. A meghívás egy küldött részére szolt; megbeszélés alapján én vettem részt rajta. A konferencia április 24-27-én került megrendezésre.

A rendezőkkel történt előzetes levélváltás során egyeztettünk, hogy - az elfogadható árú repülőjáratok időpontjai miatt - 23-án érkezem, és 28-án utazom majd haza.

A 23-án reggeli megérkezést követően a WhatsApp-on kapott instrukció alapján buszra szálltam, és különösebb probléma nélkül megérkeztem a Lengyel AA szolgálati irodájába. Itt Alicja - az Országos Szolgálati Iroda Alapítvány igazgatója - fogadott. Rövid bemutatkozó beszélgetés után körbevezetett az irodában. Az iroda egy több lépcsőházas épület egyik részében, több szinten helyezkedik el. Nagyon fontosnak gondolom, hogy közvetlenül utcai bejárata van. Több irodából álló kellemes, tágas, világos munkakörnyezetet láttam, a szükséges kiegészítő helyiségekkel.

Délutánra volt tervezve, hogy kimegyünk a konferencia helyszínére, ezért volt időm egy pár órás városnézésre. Volt egy határozott célom is, a 44-es varsói felkelés emlékművét feltétlenül meg akartam nézni. Alicja el is mondta, hogy milyen járművel jutok oda, de én inkább gyalog indultam el; kíváncsi voltam a városra is.

A városnézésem végül mintegy 4 órára, és nagyon fárasztóra sikerült, de megérte. Pár alkalommal volt rá szükség, hogy beszéljek valakivel. Az emberek kedvesek, türelmesek, a város meg nagyon szép volt. Érdekes volt látni a régi - a II. világháború előtti, vagy annak látszó - és az új, egyértelműen a háború utáni építészet alkotásait szinte egymás mellett állva, de így is valami vonzó egységet alkotva.

A város nem csak szép volt, hanem tiszta is - nem volt eldobált cigarettacsikk, szeméthyűjtő mellé dobott papír zsebkendő, vagy bármi ilyesmi.

Délután 2 körül értem vissza a szolgálati irodára. Itt végre találkozhattam Roberttel, akivel az utazásom előkészítése során többször is váltottunk levelet, kaptam Tőle WhatsApp üzeneteket - még a városnéző sétám során is - , de a későbbiekben, a konferencia során is sokat segített. Alicjával, Roberttel és még két társukkal egy mikrobusszal mentünk ki a konferencia helyszínére.

A konferencia Ksiazenice-ben, a Hotel Cyprusbán került megrendezésre. Ksiazenice egy nagyobb községhez tartozó, korlátozott önállósággal rendelkező, nagyjából 2500 lakosú falu, Varsótól kb 30 km-re. A 30-35 perces út döntő részét autópályán tettük meg. Végig az autópálya, majd a mellékút mellett is ugyanazt a tisztságot láttam, mint Varsóban.

Utitársaim elkezdtek kipakolni a kocsiból. Felajánlottam, hogy segítek, de mosolyogva elhárították, így én egy kicsit ismerkedtem a környezettel. Az épített környezet mediterrán jellegű, és nagyon kellemes volt. Kényelmes szobák, nagy étterem, elegáns konferencia terem, tágas közösségi területek.

Nem volt nagy a szálloda - valószínűleg ez is oka volt annak, hogy vendéglátóink elhárították a két fő küldött kiutazásával kapcsolatos kérésünket - de azért találtam néznivalót.

Vendéglátóim munkája nyomán az épület belső terei lassan elnyerték azt a formájukat, amivel a konferencia résztvevői találkozhattak megérkezésük után.

Megérkezésünk napján délután-estefelé többen is jöttek már a konferencia résztvevői közül, köztük az egyik ismerősöm Ada is, aki a lengyel AA nemzetközi küldöttje, és így találkoztunk New Yorban. A másik ismerős - Iza - a többséggel együtt, a következő nap érkezett. Ekkor kaptam egy szobatársat is Grzegorz személyében, aki a Konferencia elnökhelyettese volt.

A konferencia hivatalos címe: „A kommunikáció az egységhez vezető út.” A magyar AA-ban mostanában fel-fel merülő gondokat látva azt hiszem, hogy ennek a címnek a mondanivalóján nekünk is el kell gondolkodni.

A konferenciának 102 résztvevője volt, beleértve az Al-Anon képviselőit és az Angliából, Bulgáriából, Magyarországról, a Cseh Köztársaságból, Moldáviából, Litvániából, Lettországból és Ukrajnából érkezett nemzetközi küldötteket is.

A Konferencia munkája tulajdonképpen 24-én kezdődött. A délelőtt-kora délután folyamán a bizottságok elnökei, elnökhelyettesei tanácskoztak, nekünk - külföldi vendégeknek - volt egy rövid eligazítás, és a kuratórium is tartott egy rövid ülést.

A hivatalos megnyitó délután 3-kor kezdődött.

Ezt követően a mandátumszámlálásra - a határozatképesség megállapítására - került sor. Nagy felelősséggel végezték. Látszott, hogy mindenki komlyan veszi a feladatát, és nincs, nem lehet a saját maguk által meghatározott szabályoktól való eltérés.

Megválasztották a Konferencia tisztségviselőit, és a szavazatszámláló bizottságot, majd elfogadták a konferencia programját.

Az első témák között szerepelt a lengyel AA fennállásának 55. évfordulóján tartandó gyűlés rendezése. 2 régió adta be a jelentkezését - a lublini és a gdanski. Mindkettő pazar prezentációt mutatott be; tájékoztató szöveggel, vetített képekkel a tervezett helyszínekről. Az ügyben két nap múlva volt szavazás, amin a szükséges 2/3-os többséget a lublini régió kapta meg, így Ők fogják megrendezni az 55. évfordulós gyűlést.

Volt 4 - a tagságtól származó - kérdés, amire a Konferenciának, illetve a kijelölt bizottságnak kellett megadnia választ, amit a plenáris ülésnek kellett majd jóváhagyni. Azt, hogy melyik bizottság melyik kérdést kapja, sorsolással állapították meg.

A Konferencia Leltár kérdéssorait is sorsolást követően adták át a leltározási munkacsoportoknak. Ezek nagyjelentőségű, esetenként elvi kérdésorok voltak, amik jelentősen befolyásolhatják a jövőben a lengyel AA életét, tevékenységét.

Ezt követően tárgyalták a Kuratórium elnökének beszámolóját, valamint a Szolgálati Iroda Alapítvány munkájáról szóló beszámolót.

A következő nap délelőtt a Tájékoztatási Bizottság ülésén vettem részt. Ez a bizottság kapta meg az első napi sorsolás folyamán az **1. sz. kérdést**. A kérdés a Békesség Ima gyűlésen történő kiegészítéséről szólt; az imát kiegészítik a "Legyen meg a Te akaratod és ne az enyém, Uram" mondattal.

Elsősorban az „Uram” szó használatát kifogásolta a kérdés eredeti felvetője. A szó ilyen használatát ellentétesnek találta azzal, ami a preambulumból e tekintetben levonható - az AA közösség nem kötődik semmiféle szektához vagy felekezethez.

A Bizottság hosszas megbeszélés és vita után alakította ki az álláspontját, mi szerint a 2. és a 4. hagyomány alapján kell eljárni - a csoport lelkiismerete dönti el, hogy használják-e ezt a szót az ima során. A csoport a döntés alapján járhat el, mert ezt a 4. hagyomány lehetővé teszi, mivel a döntés nem érint más csoportokat, vagy az AA egészét.

A Bizottság álláspontját a következő napi plenáris ülésen, a Konferencia jóváhagyta.

Meg kell jegyezni, hogy ez a kérdés már az 50. Konferencián is téma volt, de az akkor adott válasz nem kapta meg a szükséges 2/3-os többséget, így újra feltették a Konferenciának.

A Tájékoztatási Bizottság ülését követően az Irodalom és Publikáció Bizottság ülésére mentem be.

Nagyon fontos téma volt; a honlap megjelenése, tartalma, kezelhetősége. Ezt követően a Szolgálati Útmutató folyamatos frissítésének szükségességéről és esetleges bővítésének lehetőségéről tárgyaltak.

Ehhez a munkához előzetesen kértek be anyagot, véleményeket, javaslatokat a tagságtól, de mint elmondták, sajnos eredménytelenül. Passzív volt a tagság ebben is egyben.

Abban viszont egyetértett a Bizottság, hogy a bővítéseknél, frissítéseknél nagyon kell figyelni, nehogy ellentmondás alakuljon ki. Ez mellett szükségesnek tartják azt is, hogy esetenként az egészet újra kell írni, nem foltozni.

Az Útmutató - tulajdonképpen ez a Szolgálati Kézikönyv - 3-4 évenkénti frissítését feltétlenül szükségesnek tartják. Csoportoktól, régióktól, egyénektől várják a javaslatokat. Erre a célra még egy külön e-mail címet is fenntartanak.

A következő részben - megköszöntően a 10. oldal közepéig - leírt, bizottsági munkáról szóló anyag nem egy nap története, és értelemszerűen nem is tudtam minden bizottságban ott lenni, de az egyszerűség és a fontosság (milyen ügyek foglalkoztatják a Közösséget) miatt egyben írom le.

Másik - az Irodalmi és Kiadói - bizottságban tárgyalták a lengyelországi közösség elnevezésével kapcsolatos dilemmát, a **2. számú** sorsolt kérdést. A „lengyel nyelvű AA közösség” vagy a „lengyelországi AA közösség” használatának helyessége volt a felvetés lényege.

A válasz viszonylag egyszerű volt: elnevezésünk *Anonim Alkoholisták*, és minden más csupán ennek valamilyen kiegészítése, ami valamilyen struktúrához való tartozást, valamilyen országban való működést, vagy éppen valamilyen nyelv használatát mutatja.

A választ a Konferencia egyhangúlag elfogadta.

A **3. számú** sorsolt kérdést a Szervezeti Bizottság kapta. A kérdés a különböző szinten szolgáló megbízottak, küldöttek rendezvényeken (beleértve ebbe az összes hivatalos AA rendezvényt) való részvételének költségeiről, a költségek viseléséről szólt.

Amit sikerült megérteni, hogy a költségek viselése a rendezvény jellege és a résztvevők szolgálata függvényében részben szabályozva van. Egyes résztvevők esetében a központi költségvetést, más résztvevők esetében a küldő régiót terheli. Ez mellett a régiók kollektív lelkiismerete dönthet a nem országos érvényű, vagy országosan szervezett rendezvényeken résztvevő képviselőik költségeinek finanszírozásáról.

A válasz meglehetősen összetett volt, pontos megértéséhez a lengyel AA teljes felépítését és szabályzatait ismernem kellett volna.

A válasz a résztvevők számára kielégítő volt. Megkapta a szükséges 2/3-os többséget.

A **4. sz. kérdés** a Pénzügyi Bizottságnak jutott. A felvetés az irodalom terjesztésével, illetve az ismertetésre, terjesztésre kirakott kiadványok eredetével foglalkozott.

Alapjaiban azt a kérdést feszegették, amit mi úgy fogalmazunk meg, hogy „AA rendezvényeken csak AA irodalom lehet az értékesítő asztalon.” Megfogalmazzák, hogy mit tekintenek AA irodalomnak, és utána jön a tulajdonképpeni probléma: mi van azokkal a kiadványokkal, amiket nem központilag adnak ki - pl. meghívók a regionális, vagy helyi találkozókra, illetve Lengyelországban a különböző csoportközi, vagy regionális hírlevelek, egyéb helyi kiadványok.

Példaként hozták azt is, hogy az US/Kanada szervezetben nagyon sok rendszeresen megjelenő területi kiadvány van, amik egész biztosan nem kaptak kiadásuként újra és újra központi jóváhagyást.

A válasz végül az volt, hogy terjesztésre kizárólag a lengyelországi AA Konferenciája által jóváhagyott, és a Szolgálati Iroda Alapítvány által kiadott irodalom kerülhet. Az egyéb kiadványokat ingyenesen kell biztosítani.

A választ a jelenlévők nem találták megnyugtatónak, így nem kapta meg a kívánt 2/3-os szavazatot.

A nap folyamán a kuratórium tartott ülést, illetve egyéb bizottsági ülések is voltak, mivel a konferencia leltár kérdéssoraira eseti bizottságokat állítottak fel, és közöttük a kérdéssorokat sorsolással osztották el - hasonlóan az előzőekben írt négy kérdéshez.

A konferencia leltár kérdéssorainak tárgyalása a bizottságokban több nap alatt zajlott le, mivel a tagoknak egyéb feladataik is voltak, valamint többször volt plenáris ülés, ahol természetesen részt kellett venni.

A kérdéssorok, és a több napi munka eredményeként azokra adott válaszok lényege az alábbi volt:

A konferencia általános hatékonysága

A második koncepció fényében hogyan tudnánk jobban szolgálni az Anonim Alkoholisták tényleges hangjaként és hatékony lelkiismereteként?

A válaszok döntő többsége a küldött felkészültségét, tudását és elkötelezettségét emelte ki. Nagyon fontos a program ismerete, a folyamatos kapcsolattartás a küldő csoportokkal.

Konferencia előkészítés

Tudunk-e javítani a konferencia anyagainak előkészítésén és terjesztésén?

A hozzászólók a konferencia előkészítésével kapcsolatos munkával elégedettek. A szükséges anyagokat időben megkapják. Ha van mégis hiányosság, annak az oka, hogy a régiók nem teljesítik időben az adatszolgáltatást, ezért aztán a Szolgálati Iroda sem tud egyes esetekben időben dolgozni.

A konferencia összetétele

A régiók által a konferenciára választott küldöttek száma a tényleges taglétszám alapján kerüljön meghatározásra?

A válasz egyértelműen nem volt, noha volt olyan felvetés is, hogy a nagyobb régiók több küldöttel vehessenek részt. Az volt a megállapítás, hogy a nagyobb régió – több küldött felállás tulajdonképpen a nagyobb régiók diktatúrájához vezethetne.

Ez mellett nincs tényleges taglétszám - legfeljebb becslések lehetnek a tagságról.

A Konferencia programja

Hogyan javíthatnánk az időbeosztásunkat a konferencia során a jelentésekre, szavazásokra, előadásokra, panelbeszélgetésekre stb. és a napirenden szereplő témák megvitatására

Itt a legváltozatosabb javaslatok hangzottak el: a Konferencia idejének növelése, a témák csökkentése, erősebb bizottsági munka két konferencia között, a felszólalási idők korlátozása, de még egyéb ötletek is voltak.

A Konferencia általános hatékonysága

Az első koncepció fényében mennyire biztosítja a konferencia, hogy az AA egészének lelkiismerete legyen?

A Konferenciának megvan a lehetősége, hogy az AA egészének lelkiismerete legyen, de ha vannak olyan csoportok, akik nem vesznek részt a struktúrában, vagy részt vesznek ugyan, de nincs küldöttjük, aki a hangjukat, véleményüket továbbítaná, akkor a Konferencia nem lesz teljes. Ezekkel a csoportokkal kell megpróbálni kezdeni valamit, bevonni Őket is a közös munkába.

Az egész éves folyamat hatékonysága

Hogyan lehetne javítani a konferenciára vonatkozó kérdések, következtetések és ajánlások kiválasztásának folyamatát?

A vélemények többsége az volt hogy a feltett kérdéseket meg kell szűrni, amit meg lehet válaszolni intergroup vagy régió szinten, azt nem kell a konferencia elé hozni.

Kuratórium

A hatodik koncepció fényében hogyan tudja a konferencia biztosítani, hogy az általunk a kuratóriumra ruházott hatáskörök megfeleljenek a rájuk bízott feladatoknak?

Rendszeresen felül kell vizsgálni a Kuratórium feladatait és hatáskörét, és amikor szükséges, haladéktalanul végre kell hajtani a korrekciót akár a feladatokról, akár a hatásköréről van szó.

Nagy figyelemmel és gondossággal kell kiválasztani a Kuratórium tagjait.

Végül, de nem utolsó sorban: „Mindenkinek elmagyarázom, hogy a szolgálatokban dolgozó emberek a mi megbízható szolgálataink. Ha felemeljük a kezünket és szavazunk, azért vagyunk ott, hogy segítsük ezeket az embereket, nem pedig azért, hogy kritizáljuk őket.”- hangzott el az egyik bizottsági tagtól.

Bizottsági rendszer

A konferenciabizottsági rendszer a szabályainknak megfelelően működik? Ha nem, milyen változtatásokat kellene fontolóra vennünk:

(a) szerkezetek

(b) hatékonyság?

A jelenlegi bizottsági felépítés néha elavultnak tűnik. Az igények folyamatosan változnak, erre reagálni kell. A munka hatékonyabbá tétele érdekében lehetne esetleg albizottságokat létrehozni.

Az egyes bizottságok munkaterhelése nem egyforma, jelentős eltérések vannak köztük. Ebben is segítség lehetne, könnyítést hozhatna a bizottságon belüli albizottság - albizottságok - létrehozása.

A konferencia programja

Mely konferencia-tevékenységek nyújtanak lehetőséget a résztvevőknek arra, hogy vezető szerepet töltsenek be?

Önmagában az, hogy a saját közösségünk észrevett, elismerte a végzett munkánkat, meglátta a rátermettségenket és megválasztott küldöttnek, azzal már bizonyos mértékig vezetővé tett, még ha nincs is megnevezett tisztségünk.

Az is vezetővé tesz, ha hasznos tudok lenni a közösségemben, ha hallgatnak a véleményemre, követik azt, amit teszek. Ha itt a Konferencián kiállok a mikrofon elé, és elmondom azt, amit egy adott ügyben el kell mondanom, az is vezetői lehetőség.

Az nagyon fontos, hogy a Konferencia nem csak akkor működik, amikor ülést tart, hanem egész évben. A Konferencia az egész közösség csoportos lelkiismerete kell, hogy legyen.

Vezetők

A kilencedik koncepció fényében, vajon a vezetők tulajdonságai, ahogyan azokat Bill esszéje az AA Service Guide-ban megfogalmazta, még mindig olyan tulajdonságok, amelyeket a Konferencia tagjaiban kell igyekeznünk előmozdítani? Ha igen, mennyire sikerül előmozdítanunk ezeket a tulajdonságokat? Ha nem, milyen változtatásokat kellene fontolóra vennünk?

Sok hozzászólással, véleménnyel tűzdelt megbeszélés volt. Abban nagy volt az egyetértés, hogy a vezetőkre feltétlenül érvényes kell, hogy legyen a 2. hagyomány; a vezetők nem irányítók, csak a közösség bizalmát élvező szolgálattevők.

A bizalom megszerzésének és megtartásának sok módja van, amivel egy rátermett vezetőnek élni kell annak érdekében, hogy a szolgálata a közösség minden tagjának segítse a józanságát, és a közösséget vonzóvá tudja tenni a józanodni vágyók előtt.

A Konferencia általános hatékonysága (ez a kérdés több bizottságban is szerepelt)

A harmadik koncepció fényében hogyan lehet hatékonyan egyensúlyt teremteni a "döntési joggal" járó függetlenség és felelősség között?

Ha a szolgálattevő jól felkészült, ismeri a feladatot, a döntésre okot adó helyzetet, és élvezzi a közössége bizalmát, támogatását, akkor a saját lelkiismerete szerint hozhat döntést, ha sürgős döntésről van szó. Ha a döntés nem sürgős, akkor el kell vinni a küldő közösség elé megvitatásra és a közösség véleményének ismeretében lehet mindenki számára megnyugtató döntést hozni. Ha a közösség is, a szolgálattevő is jól tájékozott, akkor nagy valószínűséggel fog születni a közösség részéről olyan álláspont, amit a szolgálattevő magáénak érezhet, és nyugodt lelkiismerettel tud képviselni a végső döntéshozatalnál.

Konferencia előkészítés (ez a kérdés több bizottságban is szerepelt)

A kapott anyagok alapján a küldöttek képesek-e jól felkészülni a konferenciára? Mit lehetne még tenni annak érdekében, hogy a küldöttek jobban felkészüljenek a konferenciára?

Fontos, hogy a küldöttek ismerjék egymást. Tudják megvitatni akár egyénileg, akár műhely megbeszélésen a témákat. Ez mellett - ha lehetőség van rá - beszélgessenek az előttük volt küldöttekkel - így szerevezve tapasztalatot a konferencián végzendő munkáról.

Lehetőség szerint minél szélesebb körben meg kell ismertetni előzetesen a tagsággal a konferencia anyagát - mivel a küldött így saját maga is ismerkedik az anyaggal, és ez mellett megismerhet más szempontokat is, amiket a döntéshozatalnál fel tud használni.

A **Kuratórium** munkája téma volt másik bizottságban is, de ott konkrétan a 8. koncepció fényében vizsgálták a Kuratórium tevékenységét, és ez a szervezeti felépítésben lévő nagyon jelentős eltérés miatt számunkra nem releváns; egy küldött hozzászólása azonban feltétlenül ide kívánczok, mert mindannyiunkról mindannyiunkhoz szól:

A Közösségben lévén megtanultam, hogy az AA nem azoknak szól, akik az AA-ban vannak, hanem azoknak, akik még nem jöttek el az AA-ba. Az a tény, hogy ennek tudatában vagyok, jobban képessé tesz az Ötödik Hagyomány megvalósítására. Ami az AA 50. évfordulója körül történt, ezek a sajtótájékoztatók - úgy érzem, hogy már nem félünk beszélni az AA-ról, és arról, hogy mit tehet az AA a még szenvedő alkoholistákért. (Lengyelországban tavaly ünnepelték a lengyel AA fennállásának 50. évfordulóját.)

Plenáris ülésen volt szó a „Hope” magazinról. Ez 2019 óta negyedévenként jelenik meg. Döntően a büntetésvégrehajtás résztvevői - elítéltek, de az őrök is - tapasztalatait, üzeneteit osztja meg.

A későbbiekben bemutatják az 54. Szolgálati Konferencia elnökjelöltjeit. Többszöri szavazást követően Zofia S. - a lublini régióból - kapta meg a szükséges szavazatszámot, így Ő lesz az 54. Általános Szolgálati Konferencia elnöke. A Konferencia témáját szintén szavazással döntötték el. Az 54. konferencia vezérgondolata „Egy jövőkép a mának” lesz.

Este a külföldi vendégeknek tartottak egy ismerkedéssel összekötött rövid tapasztalatcserét. Ezen a külföldi vendégek és a tolmácsok mellett vendéglátóink két képviselője vett részt.

A következő napon - szombaton - plenáris üléssel kezdtünk. A konferencia elé különböző ajánlások kerültek, amiket meg kellett vitatni, majd döntést hozni.

Az első téma a különböző szinteken megválasztott küldöttek, tisztségviselők „hivatalba” lépésének szabályozásáról szólt. A problémát az okozta, hogy a küldöttek egy része a megválasztását követően még 6-7 hónapot vár, mire elfoglalhatja a tisztségét. Az ajánlással ezen kívánt változtatni az előterjesztő.

Hosszas vitát és érvelést követően a javaslat nem kapta meg a szükséges többséget, így elvetették.

A 1. sz. javaslatához - pontosabban annak elfogadása utáni állapothoz - kapcsolódott volna a 2-3-4-5 sz. javaslat, így azokat levették a napirendről.

A 6. sz.javaslat egy akadálymentesítési kiadványról szólt. Ez megkapta a szükséges 2/3-os többséget.

A 7. sz. javaslat az Al-Anon Családi Csoport elnevezésének az AA anyagaiban való helyes használatáról szólt. Ezt az ajánlást is elfogadták.

Kuratóriumi tagok választása, illetve a mandátumok átadása volt a következő napirend, majd a leköszönő kuratóriumi tagok munkáját köszönte meg a közösség nevében a konferencia elnöke, egy – egy emléklakettet adva át.

Bizottságokban, csoportokban folytatódott a munka. Ez hosszú nap volt, mert a leltározási bizottság - a konferencia munkájával, döntéseivel kapcsolatos kérdéseket összegezték - utolsó ülése napirend szerint esete 21:30 -kor kezdődött.

Elérkezett az utolsó nap - vasárnap.

Bizottsági munka, csoportokban történő megbeszélés volt a feladat a napirend szerint. A kurátorok és a küldöttek a 2025-26 időszakra vonatkozó munkáról, valamint aktuális feladatokról tárgyaltak.

10 órakor kezdődött az utolsó plenáris ülés. Ezen bemutatták az új bizottságokat, majd szervezési kérdéseket, illetve a Konferenciának megvitatásra javasolt ajánlásokat tárgyaltak.

Utána a Kuratórium elnöke tett jelentést a Kuratórium és az Alapítványi Tanács munkájáról.

A Konferencia zárásaként a külföldi vendégek kaptak szót, „Mit szeretnék megosztani” című felszólalásukkal. Én követésre méltó példaként a szervezettséget és a résztvevők szemmel látható elkötelezettségét emeltem ki.

Az „Egységnyilatkozattal”-zárult a konferencia.

Vettem egy „Útmutató a szolgálathoz” című könyvet; ez a mi Szolgálati kézikönyvünknek felel meg. A lengyel AA felépítése sokban azonos azzal a felépítéssel, amit itthonra elképzeltünk páran, amikor nekiálltunk előkészíteni a struktúraváltást. Arra számítottam - számítok - hogy az Útmutatóból néhány nálunk is használható dolgot ki tudunk szedni. Persze a könyvből való fordítás nagyon nehézkes, ezért megpróbáltam elektronikus változatot is kérni. Rövid úton kiderült, hogy nem lehet, csak magasabb vezető testületi - ha jól emlékszem kuratóriumi - engedéllyel.

Nem értettem a dolgot, mert amilyen szolgálati kézikönyvekkel eddig találkoztam, az mind szabadon letölthető volt. Elkezdtem közelebbi ismerősöknél érdeklődni. Kiderült, hogy valami licensz probléma miatt (feltételezem szerzői jogokról lehet szó) nem engedélyezik a digitális terjesztést. Végül annyi ígéretet kaptam, hogy kérjem levélben, alaposan megindokolva, szigorúan saját használatra, és akkor megvizsgálják a kérésemet.

Végül egy már itthonról elküldött levél nyomán kaptam meg az Útmutatónak azt a részét, ami az intergroupokkal és a régiókkal foglalkozik. Remélem, hasznát fogjuk tudni venni.

Néhány elejtett megjegyzésből arra következtettem, lehetséges, hogy az egész Útmutató digitális változatát megkaphattuk volna (esetleg), ha nem én kérem - félig-meddig magánszemélyként, ismeretségemre alapozva - hanem a Magyar AA fordul ilyen kéréssel a Lengyel AA-hoz.

Ebéd után a résztvevők döntő többsége - köztük szobatársam Grzegorz is - elutazott. Elköszöntem azoktól a társaktól, akikkel egy kicsit közelebb kerültünk egymáshoz, és még egyszer megköszöntem a szervezőknek a meghívást, és az ottlétem alatt nyújtott segítséget.

Délután már nagyon üres volt a szálloda. A szervezéssel, berendezéssel foglalkozó társak is elmentek, mert végeztek a pakolással. A konferencia résztvevői közül azt hiszem egyedül maradtam a szállodában.

Jobb ötlet hiányában elhatároztam, hogy bemegyek a faluba. A falu központja kb 2 km-re volt, így egy szűk félórás séta várt rám. Az út közel fele tulajdonképpen lakatlan területen vezetett; egy-egy épület volt itt-ott. Végig kiépített járda volt, és sehol nem láttam itt sem eldobált dolgokat - még az útközben érintett patak partján sem.

A jobb oldali képen lévő - kiülős terasszal is rendelkező - presszóban ittam egy narancslevet, majd visszaindultam a szállodába.

A már egyszer megtett szűk félórás séta végén értem vissza. Kértem a recepciót, hogy hajnalra hívjanak egy taxit, majd vacsoráztam, és lefeküdtem. Reggel korán kell kelni.

Az utazás pontosan indult, és - valószínűleg mindannyiunk örömére - eseménytelenül telt el. Az út kb. 1 óra 20 perc volt.

Biztosan vannak, akiknek ez nem egy nagy dolog, de nekem nagyon érdekes volt látni a lengyel-szlovák határ körüli hegyek havas részeit - április végén.

Végül a földetérés pillanata.

Következtetések

Komolyabban kell vennünk a **szolgálatot**. El kell (kellene) érni, hogy a küldöttek, csoporttitkárok, de talán valamennyi választott szolgálattevő képezze magát egy kicsit. Ahogy Bill írja a IX. Koncepcióban „*Nem számít, milyen gondosan tervezzük meg a szolgáltatási struktúráját, elveket és kapcsolatokat. Nem számít, hogy milyen jól osztjuk ki a hatásköröket és a felelősséget. A struktúránk működési eredményei nem lehetnek jobbak, mint azok személyes teljesítménye, akiknek azt működtetniük kell.*”

Természetesen ez jelenlegi feltételezésem szerint, a jelenlegi körülmények között akkor működhet egyáltalán, ha a fent hivatkozott szolgálattevőket elárasztjuk információval olyan mértékben, hogy elkerülhetetlenül „ragadjon valami” még a legkevésbé érdeklődőre is.

(Fogalmam nincs róla, hogy ezt hogyan lehetne megcsinálni, és milyen információkról lehetne szó, csak az biztos, hogy közösség felépítésével, életével, problémáival kapcsolatban a szolgálattevőknek több tudással kellene rendelkezni.)

Előre kell lépünk a **pénzügyeink** vonatkozásában. Sokat segítene, és - véleményem szerint - jelentős előrelépés lenne, ha készítenénk éves pénzügyi tervet. Így jobban átlátható lenne a szolgálattevők rendezvényeinken való részvételének finanszírozása, valamint lenne lehetőség forrás biztosítására a - reményem szerint már a közeljövőben bekövetkező - külföldi vendégek meghívására.

Elengedhetetlen a **nemzetközi kapcsolatok** rendszerszintűvé tétele. Nagyon fontosak a külföldi társakkal való személyes kapcsolatok is, de a rendszerszintű - a Közösségek közötti - , stabil kapcsolatok véleményem szerint nem nélkülözhetők. Úgy gondolom, ékesen bizonyítják ezt a lengyel Szolgálati Útmutató digitális változatának megszerzésével kapcsolatos események. Valószínűleg más lett volna az esemény kimenetele, és jelentősen nagyobb anyagot - esetleg az egész Útmutatót - kaptunk volna meg, ha nem a személyes kapcsolat révén kérjük, hanem egy jó működő Közösségek közötti kapcsolattal élve.

Egy jól működő nemzetközi kapcsolatrendszer egyéb ügyekben is nagyon jelentős információkhoz juttathat hozzá bennünket.

A lengyel konferencia vezérgondolata a „A kommunikáció az **egység**hez vezető út” véleményem szerint át kellene hogy járja az egész tevékenységünket. Az általánosan megszokott, normaként elfogadott dolgoktól való eltérés csak az érintett közösség egyetértésével lehetséges. Erről szólt a Konferencián, a Békesség Ima kiegészítésével kapcsolatos döntés. Meg kell beszélni, egyetértésre kell jutni, és így marad meg az egység.

Ennek nyomán érdemes elgondolkodni nekünk is az utóbbi pár évben elharapódzó szokáson, a Békesség Ima előtt feltett - amúgy nyelvtanilag abszolút értelmetlen - kérdésen. Ugyanebbe a kategóriába tartozik az Ima befejezését követő mondóka is, ami ráadásul a L'Oréal Paris egyik reklámjának szövegére hasonlít.

Ideje figyelembe venni, hogy ha a csoport úgy dönt, hogy Nekik belefér az Ima mindenféle cifrázása, akkor senki nem akadályozza Őket, hogy a csoport lelkiismerete szerint így mondják az Imát. Nagyobb rendezvényeken viszont - mivel itt nem születik, nem születhet döntés - ragaszkodni kell az Ima elfogadott szövegéhez, mindenféle kiegészítés nélkül.

Javítani kell a **nyilvánosságunkon**. Ez nagyon fontos annak érdekében, hogy tudjanak rólunk mindenhol, mert sajnos az alkoholprobléma nagyon sokakat érint, és - ami talán még súlyosabb - egyre fiatalabbakat.

Lengyel barátaink is nagy jelentőséget tulajdonítottak annak, hogy az 50. évfordulós ünnepség kapcsán jelentős sajtónyilvánosságot tudtak elérni,

A new yorki szolgálati konferencia beszámolójában már szerepelt utalás arra, hogy **komolyabban kell venni magunkat**.

Ebben az ügyben az első, nagyon jó irányba mutató lépések megtörténtek, a küldöttgyűlés összehívásával kapcsolatos változtatásokkal. A továbblépést talán az AA magyarországi működésének közelgő 40. évfordulójának megünneplése adhatja. Úgy gondolom, hogy az évforduló külsőségeiben is méltó megünneplése, az ennek kapcsán elérhető sajtónyilvánosság és a vele járó ismertség növekedés segíteni fogja, hogy még több szenvedő alkoholistához tudjon eljutni az AA segítő keze.

A.Sándor
nemzetközi küldött